

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 349/2017
25.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Катарине Манојловић-Андрић, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Драган Вуковић адвокат из ..., против тужених ББ из ... чији је пуномоћник Живорад Лазовић адвокат из ..., ВВ из ... чији је пуномоћник Зоран Цветковић адвокат из ... и ГГ из ... чији је пуномоћник Александар Продановић адвокат из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2765/16 од 04.08.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2765/16 од 04.08.2016. године - одлуке садржане у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2765/16 од 04.08.2016. године - одлуке садржане у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8326/14 од 30.06.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... и проглашено недопуштеним извршење по решењу Првог основног суда у Београду И 28473/10 продајом стана број ... површине 43 м² по структури једнособног на ... спрату зграде у ..., у улици ... број ..., на парцели ... уписаног у лист непокретности ... КО .... Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да тужиоцу признају право својине и да се обустави извршни поступак у извршном предмету Првог основног суда у Београду И 28473/10. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да суд стави ван снаге закључак Основног суда у

Београду И 28473/10 од 24.12.2013. године којим се додељује непокретност - стан број ... на ... спрату зграде у ... у улици ... број ..., по структури једнособан површине 43 м², на парцели ... уписан у лист непокретности ... КО ... власништво извршног дужника ВВ из ... за износ од 4.450.500,00 динара и укину све спроведене радње и акти донети на основу истог закључка. Ставом четвртим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да суд наложи Републичком геодетском заводу - Служби за катастар непокретности Београд да не поступа по закључку Првог основног суда у Београду И 28473/10 од 03.04.2014. године којим се истом налаже да одмах по пријему закључка упише право својине у корист купца непокретности, туженог ГГ из ..., односно да изврши брисање власништва туженог ГГ из ... ако је исто већ уписано. Ставом петим изреке, обавезани су тужени ББ и ГГ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 283.100,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног преписа пресуде. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженом ВВ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 46.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2765/16 од 04.08.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ из ... и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 8326/14 од 30.06.2015. године у ставу првом изреке - делу којим је у односу на туженог ББ проглашено недопуштеним извршење по решењу Првог основног суда у Београду И 28473/10 продајом стана број ... површине 43м² по структури једнособног на ... спрату зграде у ..., улица ... број ..., на парцели ... уписаног у лист непокретности ... КО .... Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 8327/14 од 30.06.2015. године у преосталом делу става првог изреке и одбијен тужбени захтев тужиоца АА у делу којим је у односу на туженог ГГ из ... тражио да се прогласи недопуштеним извршење по решењу Првог основног суда у Београду И 28473/10 продајом стана број ... површине 43 м² по структури једнособног на ... спрату зграде у ..., улица ... број ..., на парцели ... уписаног у лист непокретности ... КО .... Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 8326/14 од 30.06.2015. године у делу који се односи на туженог ГГ и обавезан тужилац АА да туженом ГГ на име трошкова поступка исплати износ од 116.050,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом четвртим изреке, укинуто је решење о трошковима садржано у ставу петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 8326/14 од 30.06.2015. године у делу који се односи на туженог ББ. Ставом петим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка као неосновани.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену - одлуке садржане у првом ставу изреке, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања

судске праксе у примени члана 50. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 33. Закона о основама својинскоправних односа.

Тужилац је поднео одговор на ревизију у ком је захтевао накнаду трошкова поступка.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је, имајући у виду ревизијске наводе и приложену праксу судова у споровима за недопустивост извршења, нашао да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

Из ових разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући правилност другостепене пресуде у побијаном делу, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац као купац и тужени ВВ као продавац су 18.04.2008. године закључили и пред судом, под Ов. ..., оверили уговор о купопродаји стана број ... површине 43 м² на ... спрату зграде у ..., улица ... број .... Означени уговор је у целости извршен, тужилац је исплатио цену туженом ВВ и био уведен у посед купљеног стана који је несметано користио. Решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Београд од 28.08.2012. године дозвољен је упис права својине тужиоца на наведеном стану у катастар непокретности, лист непокретности број ... КО .... Тужени ББ је 29.02.2008. године поднео предлог за извршење против туженог ВВ као извршног дужника, ради наплате новчаног потраживања у износу од 10.225 евра и 145.448,00 динара. Предложено извршење одређено је решењем о извршењу од 04.03.2008. године. На предлог извршног повериоца - туженог ББ од 21.04.2011. године, извршни суд је решењем од 07.06.2011. године изменио средство извршења и одредио да ће се извршење ради наплате означеног новчаног потраживања спровести на непокретностима извршног дужника - туженог ВВ, између осталог и на стану број ... на ... спрату зграде у улици ... број ... у ..., уписаном у лист непокретности број ... КО .... Извршни суд је 14.11.2013. године донео закључак о продаји наведеног стана, а 24.12.2013. године и закључак којим се стан додељује купцу - туженом ГГ. Закључком извршног суда од 03.04.2014. године одлучено је да се стан преда купцу, а решењем истог суда од 14.05.2014. године одбачен је приговор који је треће лице - тужилац поднело 30.04.2014.

године, и одбијен захтев тог лица за отклањање неправилности у спровођењу извршења.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно закључили да је у односу на тужене ББ и ВВ недопустиво извршење на предметном стану. По схватању нижестепених судова, на основу уговора о купопродаји непокретности Ов. ... од 18.04.2008. године и извршењем обавезе уговарача из тог уговора у целости на тужиоца су, као савесног стицаоца, прешла сва власничка овлашћења на спорном стану који представљају његово право које спречава извршење.

По налажењу Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије туженог ББ о погрешној примени материјалног права.

Треће лице које сматра да на предмету извршења има такво право које спречава извршење, заштиту својих права остварује приговором и излучном тужбом (тужбом за недопустивост извршења). Одредбом члана 50. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник Републике Србије“, број 31/11) који се примењује у овом случају, прописано је да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Према ставу четвртог те одредбе, судија може у току целог поступка треће лице, чије право оцени вероватним, а које је извршни поверилац оспорио или се о њему није изјаснио, решењем да упути да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено. Наведена одредба предвиђа овлашћење а не обавезу судије да у извршном поступку донесе решење о упуту трећег лица на парницу ради проглашења да је извршење на одређеном предмету недопуштено. Том и осталим одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, као ни одредбама Закона о парничном поступку, није ограничено право трећег лица на подношење излучне тужбе само на основу упута извршног судије. Приговор је само конкурентно средство са тужбом које стоји на располагању трећем лицу ради заштите његових права. Ради се о правним средствима којима се у извршном поступку штити имовина трећих лица, а чланом 58. Устава Републике Србије је зајемчено мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона. Право на неометано уживање имовине заштићено је и чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода. Због тога је треће лице овлашћено да тужбу за недопустивост извршења (излучну тужбу) поднесе без обзира на то да ли га је судија који поступа у извршном поступку упутио на парницу или је пропустио да то уради. Свако другачије тумачење одредбе члана 50. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу значило би повреду права на имовину, нарочито у овом случају када је тужилац закључио уговор о купопродаји спорног стана и ступио у његов посед знатно пре него што је

извршни суд донео решење о измени средства извршења и одредио извршење продајом тог стана ради наплате новчаног потраживања туженог ББ.

Према одредби члана 75. Закона о извршењу и обезбеђењу, извршни поступак се окончава обуставом или закључењем. Обуставом се извршни поступак окончава у случајевима предвиђеним чланом 76. наведеног закона, а одлука о закључењу извршног поступка доноси се по намирењу извршног повериоца, у смислу члана 77. тог закона. Извршни поступак у конкретном случају није окончан ни на један од законом предвиђених начина. Зато је тужилац у својству трећег лица приговор изјавио у року из члана 50. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу и тужбу за недопустивост извршења поднео пре окончања извршног поступка, због чега има правни интерес за њено подношење.

Тачно је да је одредбом члана 33. Закона о основама својинскоправних односа прописано да се на основу правног посла право својине на непокретности стиче уписом у јавну књигу и на други одговарајући начин. Међутим, извршење се може прогласити недопуштеним ако треће лице на ствари која је предмет извршења има право које спречава извршење. Право својине није нужно једино право које је подобно да спречи извршење. У овом случају тужилац је савесни стицалац који има ваљан правни основ за стицање права својине - уговор о купопродаји закључен пре него што је одређено извршење на спорном стану, који је у целости извршен. Зато се, као купац који по пуноважном правном основу држи стан, у односу на друга лица појављује као претпостављени власник стана са својинским овлашћењима и правом на њихову заштиту према другим лицима, без обзира што до доношења решења извршног суда од 07.06.2011. године о промени средства извршења није извршио упис свог права у катастру непокретности и тако стекао својину у смислу члана 33. Закона о основама својинскоправних односа.

Ревизијски наводи о потреби уједначавања судске праксе у погледу примене члана 228. Закона о парничном поступку нису посебно цењени. Истима се у суштини указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка, из ког разлога се не може изјавити ревизија предвиђена чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 154. Закона о парничном поступку, јер по налажењу Врховног касационог суда трошкови одговора на ревизију нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић